

A pair of black binoculars lies horizontally on a light-colored stone ledge. The background is a soft, out-of-focus sunset with warm orange and yellow light. In the top left corner, there is a dark grey rectangular box containing the text 'Veckans tanke' in a white cursive font and 'NYA INSIKTER' in a white sans-serif font below it.

Veckans tanke
NYA INSIKTER

NYA INSIKTER

Jag var på affären för att handla. Bland annat skulle jag köpa jäst, som ni kanske vet har även jäst varit en bristvara. Nu var jästen ransonerad, max två paket per person. Jag tog mina två paket, betalade och gick hemåt.

Jag började fundera på vad jag skulle använda jästen till. Det kändes som det var viktigt att noga veta vad jag ville baka av den dyrbara jästen. Mitt, i allt, kände jag mig upprymd. Det var som att jag bar en skatt i min ryggsäck. Medvetenheten om att jästen inte finns i ett överflöd gjorde mig tacksam. Jo, faktiskt. Jag blev själv förvånad över känslan som kom upp i mig.

Jag vandrade vidare och blev påmind om det vi egentligen vet – det är inte överflöd som gör oss lyckliga och nöjda. Jag har aldrig förut känt en sådan glädje över att ha köpt två paket jäst, tro mig.

Vi lever i en märklig tid just nu. Allt vi normalt tar för givet är ställt på ända. Vi längtar efter de vi inte kan träffa, vi saknar kramarna och tillfällena då vi kan mötas. Vi oroas, vi är rädda. Men vi längtar och hoppas också att livet, så som vi är vana att leva det snart ska vara tillbaka.

När det bli så här, att allt ställs på ända urskiljs det som verkligen betyder något. Vi saknar familj och vänner, vi gläds över saker vi kanske aldrig annars ens noterar. Vi stannar upp, ser och uppskattar kanske livet på ett nytt sätt, med nya ögon?

Vad bakade jag av jästen kanske någon undrar? Jo, det blev goda morotsbröd av den.

/Anna-Karin, kyrkoherde.